

Yazılar Ülkesi

– İsa1979 · 28 Ocak 2021

Yeni bir kağıt ve bir kalem, yeni hayatın başlangıcıdır. Bir yaşama gidersin, bir yurda ama burasını sen belirlersin. Sevdalar ülkesidir yazı, yetimler yuvası, öksüzler vatanıdır... Yazı yoldaş değil yoldur. Karalarsın saatlerce, anlamsız duygular, saçma düşünceler ile hatta tam tersi de olabilir. Bu da sana kalmıştır yazılar ülkesinde...

Nice insanlar vardır burada, nice duygular. Görünüşe bakılırsa sen de bu ülkeye şöyle bir bakmaya gelmişsin. Sana yegane tavsiyemdir, bu ülkeye bakarken de gelirken de sadece duygularını al ve gel. Burası aptal aşıklar memleketidir...

Bu ülkenin toprağında çok çeşit duygular vardır. Güle aşık olan, acı toprağa sevgi eken, Tatlı toprağa yeis diken, sevgiye tapan çiftçiler tanırım. Aman ha buraya gelirken vicdanını satmadan gel, yoksa burada şeref rüzgarına kapılır gidersin.

Buranın acısı pek meşhurdur. Gülün kakülü vardır, kakülünde adamlar sallandırır; sallanan adamlar güle, Gül kaküle, kakülse şiirlere aşıktır. Bir garip memlekettir burası... Acısı pek acıdır.

Bir incedir buranın kelimeleri, her insan anlamaz, yoksa eğer duyguları. Bu ülke, duygular üzerine kurulan bir yazıdır. Aman ha buraya gelirken duygularını al da gel, yoksa gaflete düşer boğulur ölürsün... Buranın ölümü pek bir ölümdür.

Bu topraklar en güvenli yerdir. Ne satabilirsin ne de satın alabilirsin. Değil yedi, yetmiş yedi düvelle gelsen yine alamazsın...

Buraya gelmek için bahane çok da girdikten sonra çıkması zordur. Yazının girdabına kapılırsın, ondan kaçsan kelimelere takılırsın ondan da kaçsan anıların içerisinden süzülür yine buraya sıkışırın... O yüzden çıkmak varsa aklında, hiç gelme. Şayet buranın yolu tek şerittir.

Buranın toprakları pek bir geniştir, ufuk yoktur mesela... Şiddet, cinayet, zalim burada yoktur. Görmek, duymak, hissetmek istediğin kadarını ; burada duyar, hisseder, görürsün. Hak vardır ama gariptir ki haklı ya da haksız yoktur. Pek çelişiktir, bir fikir kadar çelişik. Suç vardır ama suçlu yoktur, burada ruhundan ayrılan değil unutulmuş ölür.

Yolcu bu yola gelirken, bu dediklerimi unutmamak üzere ezberle de gel, şayet burada unutulursun. Buranın hafızası pek bir unutkandır...

Ey yolcu, bu yola baş koyarsan şayet; beni, bu fikirleri unutma. Şayet hak vardır, haklı olmasa da. Her borç, kimsesiz ödenir de hak ödenmez. Belki bir gün haklı da olursa sen haksız olma.